

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem Mgr. et Mgr. Bc. Petrem Jíříkem ve věci

žalobce: **A. S.**

zastoupen advokátem Mgr. Ondřejem Šimánkem
sídlem Masarykova 186, Milevsko,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad štolou 936/3, Holešovice, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2024, č. j. OAM-729/BA-BA07-K18-2024,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce dne 29. 5. 2024 požádal opakovaně o udělení mezinárodní ochrany; řízení o první jeho žádosti bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 10. 2023 zastaveno dle § 25 písm. j)

Shodu s prvopisem potvrzuje A.Z.

zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon o azylu“, neboť žalobce byl neznámého pobytu.

2. O nynější žádosti žalobce rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím tak, že ji zamítl, neboť žalobce nesplňoval podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. a), b) zákona o azylu ani doplňkové ochrany dle § 14a a § 14b téhož zákona. Žalobcovy výpovědi byly shledány nevěrohodnými pro jejich zásadní rozpory ohledně politické aktivity, délky věznění, důvodů odchodu z Turecka a dalších okolností. Žalovaný vycházel z výpovědí žalobce v řízeních o mezinárodní ochraně, včetně pohovoru k aktuální žádosti, z informací o zemi původu. Žalovaný dospěl k závěru, že nebylo prokázáno pronásledování žalobce za politické přesvědčení, jeho aktivity ve straně HDP (Halkların Demokratik Partisi) byly marginální a nebylo prokázáno, že by mu v Turecku hrozila vážná újma. Byly zdůrazněny rozpory mezi jeho výpověďmi. Žádost byla vyhodnocena jako účelová, podaná až po zadržení policií. Konkrétní zjištění z výpovědí žalobce žalovaný popsal na straně 3 až 6. Jednalo se o rozpor v délce a době uvěznění, bezprostřední okolnosti a důvody odchodu ze země, výše úplaty převaděči, rozpor v popisu politických aktivit, nečlen/člen strany a sympatie s HDP či Yeşil Sol Parti, účast na mítincích HDP v době, ve které strana ještě neexistovala, bezproblémové vydání cestovního pasu s dobou platnosti 10 let i přes tvrzené několikačetné trestné stíhání, rozpor ve znalosti osoby převaděče, rozpor ohledně motivací k odchodu – odjel pracovat a nesouhlasí s režimem vs. politická persekuce kvůli účasti na mítincích HDP, nekonzistentnost v otázce důvodů trestního stíhání a věznění (pašování cigaret vs. politická persekuce).

II. Obsah žaloby

3. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, nepřezkoumatelné a založené na nedostatečně podložených závěrech. Namítá, že správní orgán postupoval formálně a nezohlednil všechny relevantní okolnosti jeho případu, zejména situaci v Turecku.
4. Žalobce opakovaně uvádí, že byl v Turecku perzekuován za účast na protivládních demonstracích organizovaných stranou HDP. Popisuje, že je řadovým členem HDP, pravidelně ji podporuje a účastnil se demonstrací, během kterých nesl transparenty, mával vlajkami a demonstroval za práva Kurdů. Uvádí, že byl za své politické aktivity opakovaně vězněn na dobu od 3 do 25 dní. Při demonstracích byl několikrát napaden policií, fyzicky zraněn obuškem, avšak vážně zraněn nebyl. Žalobce má obavy, že v Turecku nadále čelí trestnímu stíhání za svou politickou činnost a příslušnost k HDP.
5. Žalobce namítá, že žalovaný nepřihlédl k aktuálním a věrohodným informacím o situaci v Turecku, zejména k represím vůči příznivcům HDP a kurdské menšině. Poukazuje na zprávu Parlamentního shromáždění Rady Evropy z roku 2017, která uvádí, že po neúspěšném pokusu o převrat v roce 2016 bylo přijato množství nepřiměřených opatření, zahrnující zbavení imunity 154 opozičních poslanců, zatýkání členů HDP a zhoršení standardů ochrany lidských práv. Odkazuje rovněž na zprávu amerického Ministerstva zahraničí z března 2017, podle níž turecké protiteroristické zákony jsou zneužívány vůči Kurdům.
6. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že ve své zemi nepodnikal činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod, která by jej činila cílem pronásledování, neboť se opakovaně účastnil demonstrací za práva kurdské menšiny.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

7. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 16. 10. 2024 navrhl podanou žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
8. Podle žalovaného byl skutkový stav zjištěn dostatečně a koresponduje s obsahem spisu. Žalobce v žalobě pouze zopakoval důvody své žádosti, které žalovaný již podrobně zhodnotil.
9. Žalovaný vycházel z toho, že tvrzeným důvodem žalobcovi žádosti o mezinárodní ochranu je žalobcovo soudní řízení v Turecku, vyvolané jeho aktivní účastí na mítincích HDP a následnými potyčkami s policií. Námitky žalobce jsou pouze obecným nesouhlasem s rozhodnutím.
10. Ze zpráv o zemi původu žalovaný zjistil, že represivní opatření tureckého režimu vůči HDP směřují primárně na veřejně známé a vlivné členy strany, nikoli na řadové sympatizanty, kam patří žalobce. Příslušnost ke kurdkému etniku sama o sobě nezakládá důvod pro udělení mezinárodní ochrany, neboť diskriminace Kurdů v Turecku nedosahuje intenzity pronásledování, jak potvrzuje judikatura Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 2. 8. 2024, č. j. 5 Azs 57/2024–61). Žalovaný proto uzavírá, že žalobci při návratu do vlasti nehrozí vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.) s přihlédnutím k povinnostem soudu plynoucích z čl. 46 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany. Krajský soud rozhodl bez jednání (§ 51 s. ř. s.).
12. Žaloba není důvodná.
13. Žalovaný neudělil žalobci azyl ani doplňkovou ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu a takto rozčlenil i odůvodnění svého rozhodnutí. Žalobce v rámci žaloby opakuje jednu ze skutkových verzí, kterou přednesl i před žalovaným, hodnocení žalovaného o účelovosti a nevěrohodnosti pomíjí a výslovně rozporuje závěr žalovaného o tom, že jako příznivec HDP nemůže být pronásledován. Následně obecně popisuje situaci Kurdů v Turecku v kontextu let 2016, 2017 se závěrem, že žalovaný neshromáždil dostatečné podklady o zemi původu a nedostatečně posoudil možnost udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Žalobce nesouhlasí s tím, že by jako pouhý sympatizant politické strany nebyl politicky aktivní, neboť se účastnil demonstrací.
14. Z toho plyne, že žalobce nevznáší žádné námitky proti závěrům žalovaného ohledně nenaplnění předpokladů § 13 zákona o azylu, tj. azylu za účelem sloučení rodiny, ani § 14 téhož zákona, tj. udělení azylu z humanitárních důvodů. V případě žalobce nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by byly v tomto směru rozhodné, žalobce uvedl, že zde nemá rodinu, ani majetek, byť nyní zcela nekonkrétně uvádí, že zde má přítelkyni. V případě § 13 zákona o azylu tak nebyly shledány předpoklady pro jeho přiznání; v případě § 14 téhož zákona pak žalovaný zcela v rámci mantinelů svého uvážení dospěl k závěru, že tyto předpoklady žalobce nenaplnuje.

15. Dle § 12 azylového zákona platí, že *azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.*
16. Dle § 2 odst. 4 téhož zákona se pronásledováním rozumí *závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.* Dle odst. 6 téhož ustanovení *původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.*
17. Krajský soud tak, jako žalovaný vychází z toho, že žalobce nějakým způsobem uplatňoval svá politická práva. To je v rámci jeho výpovědi shodnou skutečností. Jakkoli není zcela podstatné, zda žalobce svá politická práva uplatňuje jako člen HDP či jako řadový podporovatel, rozpor ve výpovědích žalobce zpochybňuje celý jeho azylový příběh (obdobně i další rozpory). V poskytnutí údajů z dne 5. 6. 2024 žalobce uvedl, že není člene HDP, je sympatizantem, stejně tak při pohovoru téhož dne (chtěl vstoupit, ale odjel) i dne 11. 8. 2023. Při výslechu dne 9. 8. 2023 rozporně uvedl, že je sympatizantem strany, která se v minulosti jmenovala HDP, která byla zrušena, nyní na jejích základech stojí nová strana Yeşil Sol Parti, jejímž je řadovým členem. V podané žalobě nakonec žalobce tvrdí, že je členem HDP.
18. Pro posouzení předpokladů § 12 zákona o azylu je rozhodné, zda žalobce byl v této souvislosti pronásledován [písm. a)], či zda by mu hrozilo pronásledování v případě návratu do Turecka [písm. b)].
19. Ačkoli žalobce popisuje problémy s policií, soudy, byl vězněn, opět i tato část jeho azylového příběhu obsahuje rozpory a krajský soud se v souhrnu jednotlivých rozporů tak, jak je podrobně vypisuje žalovaný, ztotožňuje. Co se otázky věznění, jehož se žalobce obává, týče, pak žalobce při pohovoru dne 5. 6. 2024 uvedl, že byl jednou zadržen a 3 dny strávil ve vězení a v roce 2012 a 2015 byl ve vězení kvůli potyčkám s policií při účasti na mítincích HDP 15 a 30 dní (odsouzen soudem). Při pohovoru dne 11. 8. 2023 však uvedl, že zatčen a vězněn za své aktivity spojené s HDP byl v letech 2020 a 2021, v jednom případě 3 dny, ve druhém 25 dní. Jak popsal žalovaný, nelze si nevšimnout, že žalobce svou podporu HDP vztahuje již k roku 2010, byť strana vznikla dle ve spisu založené zprávy ze dne 8. 1. 2024 až v roce 2012, přičemž kandidáti HDP kandidovali ve volbách v květnu 2023 jménem Yeşil Sol Parti, kterou žalobce zmiňuje.
20. Žalobce rovněž uvedl, že je hledaný, při pohovoru dne 11. 8. 2023 ke svému věznění dále uvedl, že „za to pašování cigaret to bylo v roce 2018 a pokud vím, tak to se teď řeší u soudu v Ankaře“, při pohovoru dne 5. 6. 2024 však uvedl, že nyní je hledán v souvislosti s potyčkami s policií u soudu v Buyukcekmece, jehož se zúčastnil (byl vyslechnut), ale poté již opustil Turecko, v důsledku čehož je hledanou osobou. Rozpory jsou i v okolnostech

odchodu ze země, když při pohovoru dne 5. 6. 2024 popsal, že někdy v únoru nebo lednu 2023 byl zadržen na mítinku HDP, kvůli tomu byl i vypovídat u soudu v Buyukcekmece v březnu, kam se dostavil jen jednou a i když byl opakovaně předvoláván, začal pomýšlet na útěk a následně utekl. Zcela jinak však popsal tyto okolnosti při pohovoru dne 11. 8. 2023, když uvedl, že v květnu 2023 mu zavolala dcera, že přišlo předvolání od policie a má zaplatit pokutu 6 000 tureckých lir a protože se bál, že by mohl jít do vězení, utekl. Měl-li zaplatit pokutu, není zřejmé, proč se obává vězení a k jaké jeho činnosti by se měla možnost uvěznění vztahovat. Nelze rovněž přehlížet, že žalobce na jedné straně popisuje uvedené skutečnosti, na straně druhé ale zcela explicitně uvádí, že všechna stíhání byla proti němu vedena z důvodu pašování cigaret, což poté ale doplňuje tím, že vlastně ne všechny. Žalobce popsal, že mimo jím popsaná trestní stíhání, tj. aktuálně šest trestních stíhání – pět za pašování cigaret, jedno za potyčku s policií, žádné problémy se státními orgány neměl (pohovor 5. 6. 2024); při výsleších a při soudních jednáních nebyl fyzicky napaden, nebyl mučen nebo trýzněn (výslech dne 9. 8. 2023). Má-li žalobce obavy z vězení, resp. z výkonu trestu odnětí svobody kvůli trestnému činu týkajícího se pašování cigaret, nelze mít jeho obavu z trestu automaticky za azylově relevantní.

21. V rámci podané žaloby uvádí žalobce, že je členem HDP a za svoji účast na demonstracích byl opakovaně vězněn 3 až 25 dní; jedná se o další skutkovou verzi, neboť žalobce neuvádí, že by byl vězněn pouze dvakrát na 3 a 25 dní, ale že byl vězněn opakovaně, opakovaně strávil ve vězení 3 až 25 dní.
22. Krajský soud považuje za zásadní, že žalobce nikterak nepolemizuje, nerozporuje závěry žalovaného o účelovosti a nevěrohodnosti svých tvrzení. Tyto rozpory se v jednotlivých výpovědích žalobce objevují, část z nich soud popsal výše. Nosným důvodem napadeného rozhodnutí není to, že žalobce by nebyl politicky aktivní, nebo že by bylo prokázáno, že nebyl a nebude pronásledován, ale to, že kvůli rozporům v jeho výpovědích nelze rozhodné skutečnosti zjistit, prokázat. To žalobce v rámci podané žaloby zcela pomíjí a bez vazby na rozhodovací důvody žalovaného pouze opětovně předestírá jednu ze skutkových verzí. Tím se však žalobce mýlí s rozhodovacími důvody napadeného rozhodnutí. Krajský soud v úvahách žalovaného nenalezl vad, ke kterým by měl povinnost přihlídnout, neboť rozpory, které žalovaný identifikoval a popsal se ve výpovědích žalobce skutečně nacházejí a skutečný stav věci nelze z výpovědí žalobce zjistit.
23. Co se týče příslušnosti žalobce ke kurdské národnosti, ani z této skutečnosti neplyne bez dalšího přiměřená pravděpodobnost pronásledování žalobce. Situaci kurdské menšiny v Turecku se opakovaně zabýval i Nejvyšší správní soud ve své judikatuře. Ačkoli dlouhodobě uznává, že Kurdové v Turecku skutečně čelí významným nesnázím, ty bez dalšího nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12, popř. hrozby vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu (viz např. rozsudky ze dne 17. 1. 2019, č. j. 5 Azs 106/2018 – 30, ze dne 25. 4. 2019, č. j. 8 Azs 352/2018 – 46, či usnesení ze dne 18. 1. 2023, č. j. 10 Azs 246/2022 – 37, nebo ze dne 2. 3. 2023, č. j. 1 Azs 256/2022 – 29). Kurdská národnost tedy bez dalších specifických okolností, které by u konkrétního žadatele zvyšovaly riziko, že se on sám stane terčem pronásledování, popř. vážné újmy, není důvodem pro udělení azylu ani doplňkové ochrany. Posouzení situace kurdské menšiny žalovaným proto krajský soud považuje za dostatečné.
24. Žalovaný vycházel ze zprávy o bezpečnosti a politické situace v zemi ze srpna 2023 ze zprávy o HDP z ledna 2024. Budoucí hrozba pronásledování by měla být posouzena s hodnocením přiměřené pravděpodobnosti, kterou by měl žalovaný zhodnotit na základě rozporných Shodu s prvopisem potvrzuje A.Z.

tvrzení žalobce v konfrontaci s informacemi o zemi původu, což žalovaný učinil. Lze tak uzavřít, že žalovaný mj. na základě opatřených informací o zemi původu řádně a dostatečně zjistil skutkový stav a z něj následně vyvodil závěry o neexistenci hrozby pronásledování žalobce v případě návratu do Turecka. Žalobcem tvrzené skutečnosti ohledně situace v zemi nejsou v rozporu s opatřenými informacemi o zemi původu. K porušování práv Kurdů a špatnému zacházení s příznivci HDP dochází, což ale bez dalšího neznamená, že by bylo možné mít předpoklady § 12 či § 14 zákona o azylu za naplněné. Z tvrzení žalobce nelze prokázat, že by v jeho případě existovaly konkrétní okolnosti, které by zvyšovaly riziko, že právě on se stane obětí pronásledování. To neplyne ani z jeho rozporného popisu důvodů, pro které má být stíhán, hledán. Není zřejmé, zda tomu je tak z důvodů sympatizanství s HDP, z důvodů potyček s policií či z toho důvodu, že žalobce měl pašovat cigarety.

25. Dle § 14a odst. 1 azylového zákona poté platí, že *doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.* Dle odst. 2 platí, že *za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) trest smrti nebo poprava, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.*
26. Žalobce neuvedl a žalovaný ani soud nenalezl žádné skutečnosti, na základě kterých by žalobci mohla v případě návratu do vlasti hrozit vážná újma formou uložení nebo vykonání trestu smrti. Ten byl v Turecku zrušen v roce 2004. Žalovaný se rovněž zabýval otázkou, zda žalobci hrozí v případě návratu do vlasti nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Krajský soud souhlasí se závěrem žalovaného, že žalobci v případě návratu do vlasti nehrozí vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu. Ostatně žalobce ani v minulosti nebyl v rámci trestního stíhání, soudních jednání trýzněn, mučen nebo fyzicky napaden. Byl-li zbit při potyčce s policií, nelze říci, zda to bylo z důvodů prosté přítomnosti na místě, nebo z jiného důvodu, když žalobce pouze popisuje potyčky s policií. Zároveň uvádí, že se nejednalo o nic vážného. Žalobcem popisované problémy v zemi původu, vyjde-li soud z toho, že je hledán pro určité protiprávní jednání, nelze podřadit pod výše definovanou hrozbu vážné újmy. Jak soud uvedl již výše, z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že nesnáze Kurdů v Turecku bez dalšího nedosahují hrozby vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu. Žalobce dále neuvedl žádnou konkrétní skutečnost, z níž by bylo možné dovodit, že by právě jemu hrozila v zemi původu újma ve smyslu citovaného ustanovení zákona o azylu stran jeho kurdské národnosti či podpoře politické strany HDP. Namítá-li žalobce, že žalovaný nedostatečně posoudil možnost udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 2 písm. c) téhož zákona, pak již ale nic neuvádí k otázce svévolného násilí ve vnitřním ozbrojeném konfliktu či mezinárodním konfliktu. Tomu, že by byl vážně ohrožen život žalobce či jeho lidská důstojnost z důvodu svévolného násilí ať už v situaci vnitřního nebo mezinárodního ozbrojeného konfliktu nic nenasvědčuje.

V. Závěr a náklady řízení

27. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje A.Z.

28. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti (§ 60 odst. 7 s. ř. s.). Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 19. prosince 2024

Mgr. et Mgr. Bc. Petr Jířík, v.r.
samosoudce